

Goedenavond. Ik ben
vereerd om hier te
mogen zijn.

Enkele van de beste
koeienfokkers in de
wereld hebben hier
gesproken over de jaren

Ik ben niet van plan om
te praten over koeien
vanavond, ik ga praten
over mijn vader, Bill
Weeks

Bill was 42 jaar oud toen
ik geboren werd. Nog
een kind op die leeftijd
was een grote
verrassing

Ook al had ik niet zoveel
tijd met hem als ik
geboren zou zijn als hij
jonger was geweest, ik
ben blij dat hij een
oudere ouder voor mij
was

Hij had meer
levenservaring dan dat
hij in zijn twintiger jaren
had, en aAa was 10 jaar
oud toen ik geboren
werd

Elke ouder kan een kind
onderwijzen “wat” te
denken. Maar Bill heeft
me geleerd “hoe” te
denken

Dat is een prachtige
vaardigheid voor een
ouder om een kind te
leren, en het is iets wat
mijn grootvader mijn
vader niet had geleerd.

Dus hoe heeft Bill
geleerd “hoe” te
denken?

Bill studeerde af aan de
middelbare school in
1935, op een leeftijd
van 17 jaar. En hij was
gebrand om de wereld
in te trekken.

Hij liftte 1800 km in de
VS om de nationale
rundveeshow in
Waterloo, Iowa bij te
wonen

Terwijl hij op de show
was, kreeg hij een baan
aangeboden als
handmelker bij de hoogst
producerende koeien op
Carnation Farm in de
staat Washington

Na een paar weken dat
werk gedaan te hebben,
werd Bill gevraagd om
een groep drachtige
stamboek vaarzen te
verschepen van Carnation
naar Zuid Afrika

Hij werd ook gevraagd in
Zuid Afrika te verblijven
voor een paar maanden
om de medewerkers te
leren de koeien te
verzorgen op de manier
hoe ze verzorgd werden in
de US

Bill was te jong en
onervaren om zich af te
vragen waarom
Carnation hem zo'n
grote
verantwoordelijkheid
gaf op 17 jarige leeftijd

Bill zou snel enkele
belangrijke lessen over
de wereld leren

Bill en de vaarzen op
een vrachtschip
begonnen hun reis naar
de andere kant van de
wereld.

Er is slechts een kleine
bemanning op het schip
en Bill leerde zijn
scheepsmaten goed
kennen.

Een scheepsmaat in het
bijzonder die Bill
facineerde was Abdul
Sutter. Abdul was een
Indiër van middelbare
leeftijd. Die erg slim was
maar nooit op school had
gezeten

Bill leerde dat Abdul
niet naar school mocht,
ondanks dat hij heel
slim was. Omdat hij van
de Indische kasten
(bevolkingslaag) “Dalits”
was.

De enige reden dat
Abdul als “Dalit” was
beschouwd was dat hij
toevallig geboren was
uit ouders die Dalits
waren

In India waren de
“Dalits” het laagste van
het laagste en ze
konden nooit boven hun
kasten uitsteken. Maakt
niet uit hoe slim ze
waren

Dat was Bill zijn eerste
les over de wereld

In Zuid Afrika was Bill
verantwoordelijk voor het
melkvee en het
onderwijzen van de
Afrikaanse landarbeiders,
wat tieners en jonge
mannen waren

Opgroeierende in de VS in
de jaren 20 en 30 had
Bill geleerd dat zwarte
mensen dom en lui
waren. En ze moesten
weten om blanken te
respecteren

Op een dag, een zwarte
landarbeider van
dezelfde leeftijd als Bill
weigerde iets te doen
wat Bill zei

Bill, die heetgebakerd
niet beter wist, sloeg de
man op de zijkant van
zijn hoofd met een
zaklamp die hij in zijn
hand had

De landarbeider pakte
vervolgens een stok en
raakte Bill op de zijkant
van zijn hoofd.

Terwijl de twee tieners
elkaar aan stonden te
staren en over hun zere
hoofden wrijven, besepte
Bill ineens dat alles wat
hem verteld was over
zwarten niet waar was

Deze man die voor hem
stond zijn hoofd te
wrijven was precies
zoals Bill, met dezelfde
gedachten, gevoelens,
hoop en dromen.

Verschillen als
huidskleur, waar ze
wonen en de taal die ze
spreken zijn alleen de
buitenkant, waar het
om gaat is om de
binnenkant.

Dat was Bill zijn tweede
les

Spoedig daarna werd
Bill gestoken door een
mug en liep malaria op.
In die tijd was er geen
behandeling voor
malaria.

Mensen die malaria
kregen gingen vaak
dood of werden
uitgeschakeld voor de
rest van hun leven.

Zodra hij begon te herstellen, drong het Bill door waarom Carnation een 17 jarige jongen de verantwoordelijkheid had gegeven om hun vaarzen daar te brengen

Niemand anders was
stom genoeg om te gaan
en het risico te nemen om
te sterven aan malaria.

Dat was Bill zijn derde les.

Bill leerde mij veel lessen
in mijn leven. Op een dag
kwam hij thuis van een
analyse reis en gaf me
een geschenk – Een gele
katoenen jurk met rode
bloemen en geborduurde
letters op de zakken

Op 5 jarige leeftijd kende ik de letters van het alfabet en kon ik een aantal woorden lezen, en ik dacht dat ik behoorlijk slim was. Ik herkende de letters maar kon de woorden niet lezen

“Je t’aime”. Ik vroeg hem
waarom ik de woorden
niet kon lezen. Hij
vertelde me dat het was
omdat het Frans was. Ik
vroeg: “wat is het Frans?”

Bill legde uit dat mensen
over de hele wereld
dezelfde ideeën,
gedachten en gevoelens
hebben en ze
communiceren deze
ideeën met behulp van
woorden

Maar mensen die op
verschillende plaatsen
wonen maken gebruik van
verschillende woorden en
klanken genaamd talen,
om te praten over
dezelfde dingen.

Ik vroeg: “waarom kan
niet iedereen dezelfde
taal spreken, zodat
iedereen de ideeën en
gevoelens van elkaar
kan begrijpen?”

Bill zei: dat is een
geweldig idee, maar het
zal nooit gebeuren.

Echter, mensen kunnen
zoveel mogelijk
verschillende talen leren
als ze willen.

Vanaf dat moment
besloot ik dat ik zoveel
mogelijk talen wilde
leren. In mijn leven heb ik
Latijn, Spaans, Frans en
Duits gestudeerd, en nu
heb ik zelfs een beetje
Nederlands geleerd.

Toen ik Nederlands
begon te bestuderen,
dacht ik over talen. Een
taal is niets meer dan
woorden rangschikken
in patronen om ideeën
te vertegenwoordigen

Bill Weeks leerde de
“woorden” van delen
van melkvee door elke
dag met vee te werken
toen hij opgroeide

Hij leerde meer
“woorden” of delen toen
hij reisde naar Zuid
Afrika en vele dieren zag
die hij niet kende

Maar ze hadden
allemaal lichaamsdelen
die in elkaar pasten op
een functionele manier,
net zoals koeien

Bill begon patronen te ontdekken toen hij naar duizenden koeien keek als Holstein Inspecteur

Toen hij zijn aAa bedrijf begon, hield hij gedetailleerd gegevens bij van alle koeien die geanalyseerd waren.

Alle gegevens geven de
onderdelen van de koe
weer en hoe de
onderdelen tot elkaar
gerelateerd waren in die
bewuste koe

Het bestuderen van deze
gegevens maakte het
mogelijk voor Bill om te
leren en begrijpen hoe
die patronen waren en
hoe koeien in elkaar
zaten

Net als woorden van een
taal alleen zin hebben als
ze samen worden
gebracht in een bepaalde
volgorde, of patroon

Koeien zijn niet
willekeurig in elkaar
gezet, zoals mensen
eerder dachten, of zoals
lineair en genomics ons
misschien vandaag willen
laten geloven

aAa nummers staan voor
voorspelbare,
herhaalbare patronen
voor alle melkvee, en ook
voor andere diersoorten

Nadat Bill de onderdelen en patronen van melkvee geleerd had, deed hij iets wat niemand eerder had gedaan. Hij gaf ons de woorden Dairy, Tall, Open, Strong, Smooth en Style.

En de ideeën die ze
vertegenwoordigen, als
een taal om te
communiceren over die
ideeën

Als we goed naar Bill
luisteren in de video van
1992, zien we hoe hij
dacht. En we horen ook
aanwijzingen hoe koeien
eruit zagen in die tijd

Hij sprak over “de
moeilijkheid om de
voorhand sterk te krijgen
en tegelijk de achterhand
efficiënt te houden”

Hij refereerde naar de
fokkerij van Spring Farm
Fond Hope, een stier die
geboren was in de VS in
1948

Maar Bill zei dat het
verkrijgen van een sterke
voorhand met behoud
van een efficiënte
achterhand 40 jaar later,
in 1992, nog steeds een
uitdaging was.

Nu, 20 jaar nadat de video gemaakt is, hebben we nieuwe uitdagingen.

We hebben genoeg koeien met sterke voorhanden en een efficiënte achterhand

En we hebben veel kracht
stieren met open,
efficiënte achterhanden
om uit te kiezen

Maar nu hebben we
moeite om koeien breed
genoeg te krijgen, met
genoeg stijl en degelijke
botten

We hebben ook maar
weinig brede, stijlvolle
stieren om uit te kiezen
die ook beschikken over
melktype en de wil om te
melken

Hoe zien koeien er over
20 jaar uit? We weten
het niet.

Maar we weten wel dat
veehouders die aAa
gebruiken de beste kans
hebben uitgebalanceerde
koeien te fokken met
melktype om te melken

Openheid om te lopen en
makkelijk te kalven, en
de kracht, breedte
hebben met degelijke
botten om lang en
gezond te leven

Op dit moment is er een
veehouder in een klein
dorp in Pennsylvania, VS,
die kijkt in zijn
stikstofcontainer en in het
Engels zegt, “I need to find
a good 561 bull to breed
my cow”

Op hetzelfde moment is er
een andere veehouder in
een klein dorp in
Nederland die ook in zijn
stikstofcontainer kijkt en
zegt: “Ik moet een goede
561 stier vinden”

Elke boer snapt exact waar de ander veehouder naar op zoek is. De Amerikaanse veehouder kan zelfs de Nederlandse boer beter begrijpen dan zijn buurman die geen aAa gebruikt.

Met elke taal is het
onmogelijk om alles te
leren. Er is altijd meer te
leren. Denk aan 25 jaar
terug, toen de eerste
Nederlandse veehouders
hun koeien lieten
analyseren door Jan Schilder

Jan leerde, de veehouders
moesten leren, het was
allemaal nieuw en je had
maar een paar onbekende
woorden om te
communiceren over het
fokken van beter vee

Nu, 25 jaar later weten
jullie allemaal de
basisprincipes van aAa, en
sommigen van jullie zijn
zelfs vloeiend in de taal van
aAa, maar nog steeds
niemand weet alles.

Zelf Bill Weeks begreep dat
niemand het ooit allemaal
kan weten. Hij bleef leren
tot de dag dat hij stierf.

De belangrijkste les voor
ons is om te onthouden
dat we allemaal zoals Bill
Weeks zijn.

We kunnen dezelfde taal delen, we kunnen ons hele leven leren, en we kunnen leren “hoe” te denken, niet alleen maar “wat” te denken.

Een andere taal waar Bill van hield was Poëzie. Hij hield van woorden die een beeld schetsen. Zijn favoriete gedicht was “Als” door Rudy Kipling.

Het eerste vers zegt:
Als jij je hoofd erbij kunt
houden als iedereen om je
heen het zijne verliest en
jou daarvan de schuld geeft

Als jij jezelf kunt
vertrouwen terwijl anderen
aan je twijfelen, maar
tegelijk begrip hebt voor
hun aarzeling

Als jij kunt wachten en het
wachten niet moe wordt.

Of wanneer er over je
gelogen wordt en jij
volstrekt eerlijk blijft

Of wordt gehaat zonder
zelf de verleiding toe te
geven terug te haten

En toch er voor zorgt dat
jou grootsheid niet
zichtbaar is, je wijsheid
niet van je valt af te lezen

Dat is hoe Bill probeerde te
leven -

door kalm, zelfverzekerd,
moedig en nederig te zijn

Het is niet altijd gelukt,
maar hij heeft het altijd
geprobeerd.

Hij wist dat er geen
winnaar is in het leven

Alles wat we kunnen doen
is blijven proberen, om te
leren, te verbeteren, zolang
we leven

Dank u voor het luisteren
naar mij deze avond. Ik ben
zeer vereerd om hier te zijn
onder de mensen die mijn
vader, Bill Weeks, begrijpen
en zijn leven en werk
waarderen